

[Ministeren for kulturelle anliggender]

blikket foregår under den gamle lov med refusion.

I Københavns kommune er den planlagte besparelse 1,3 mill. kr. Jeg beder om, at man sætter disse beløb i relation til de 8 mill. kr., som var regeringens mål på landsplan. I Brøndbyerne skønnes besparelsen at være 1,8 mill. kr. I Hvidovre skønnes besparelsen at være 4 mill. kr. I Herlev skønnes besparelsen at være på 0,7 mill. kr. og øgede indtægter på 130.000 kr.

Det er dog en pæn del, bare disse fire kommuner tegner sig for af den planlagte landsbesparelse på 8 mill. kr. Selvfølgelig ved vi da, at disse kommuner er pressede, og det bekymrer da også mig som fagminister, at man øjensynlig koncentrerer så mange kræfter og så megen spareiver om biblioteksområdet, men det ville da være totalt uanstændigt på dette tidspunkt at gå ud og sige til kommunerne: alt må I gøre, og I får færre penge at gøre det med, og så kan I i øvrigt få et par nye krav serveret. Det var heller ikke de meldinger, vi fik fra kommunerne, da man bad om forslag til regelsaneringer og til lempelser, det kan jeg garantere den socialdemokratiske ordfører for. Dér var tonen en anden.

Om niveauet vil blive sænket? Det er klart en lokal afgørelse. Tør man tage chancen for at lade de lokale kommunalbestyrelser eller byråd, der i dag finansierer 80 pct. af udgiften, tage risikoen for, at det overlades til dem selv at bestemme, hvordan deres skatte-kroner skal bruges? Ja, det er jo spørgsmålet, om man tør det, men jeg vil bare stadig væk fremhæve, at det på et tidspunkt, hvor der dog bliver givet 20 pct. i refusion – og det vælter ikke verden, det er vi vel enige om – ikke har afholdt kommunerne fra at spare, fordi de tilsyneladende er i en meget stram situation.

Så er der blevet rejst spørgsmål om forskningsbibliotekerne, og flere ordførere har efterlyst forskningsbibliotekerne i forslaget. Jeg vil gerne sige: nej, vi har ikke taget et forslag om et direktorat med, og det er der flere grunde til. For det første er dette, som jeg tidligere sagde, et spartansk forslag, der skal indføre overgangen til bloktilskud og bringe nogle andre små ting på plads. Forskningsbibliotekernes problemer er langt større end som så. Men jeg mener derudover heller ikke, at forskningsbibliotekernes problemer

løses ved at lave et direktorat, ikke på nogen måde. Det er ikke et direktorat eller en administrativ sammenlægning, der vil redde forskningsbibliotekernes situation i dag. Det, der måske kan være brug for, er en noget bedre koordinering, samarbejde og nogle tekniske muligheder for at udnytte nogle ressourcer bedre, og det kan sandsynligvis gøres for et langt mindre beløb, end et stort, fint direktorat ville kræve.

Den anden side af sagen er, at det, forskningsbibliotekerne mere end noget har brug for, er penge til bøger, tidsskrifter og øvrige materialer, for det er dér, behovet ligger.

Og skal man så igen – og det kan man selvfølgelig se forskelligt på – indstille sig efter, hvad der ligger i tiden, så er det vel dér, man skal sætte ind og sige: men så må vi forsøge – hvilket ikke mindst takket være en indsats fra det radikale venstre også blev gjort under finanslovvedtagelsen – at styrke indholdet i disse forskningsbiblioteker, for det er da vel det, der er afgørende, og ikke, hvor de hører hjemme, eller hvem der styrer hvem.

Men i øvrigt vil jeg sige til både hr. Povl Brøndsted og fru Ingerlise Koefoed, at jeg meget gerne vil være med til at drøfte videre, hvordan vi kan foretage denne styrkelse og denne koordinering af de forskningsbiblioteker, vi har, og som i dag ligger under to forskellige ministerier. Det kan de for min skyld blive ved med, det synes jeg er udmærket, men en koordinering, et bedre samarbejde og en bedre udnyttelse af ressourcerne vil jeg meget gerne være med til at diskutere.

Så rejste fru Ingerlise Koefoed spørgsmålet om skolebiblioteksudvalget og bogudvalget, og dertil må jeg sige: vel er det rigtigt, at der i forslaget lægges op til, at bestemmelsen om, at de skal være der, udgår, det er rigtigt. Men der er intet som helst, der hindrer kommunen i at indrette sig på den måde, at man har et skolebiblioteksudvalg og et bogudvalg. Der står udtrykkeligt i en af paragrafferne i loven, at dette skal ske i samarbejde med folkebiblioteket. Jeg synes personlig, at det ville være en fremragende idé, om man fik disse bogudvalg til at fungere, således at skolebibliotekarere og børnebibliotekarere sammen fordelte ikke ressourcerne, men opgaverne, og diskuterede sig frem til, hvordan ressourcerne bedst blev udnyttet. Det synes jeg ville være en ganske klar fordel for begge områ-